

EDICIJA POEZIJA DUHOVNE HRVATSKE
2 (2020)

MARISStella OCTEK
(S..ČIŽMEŠIJA)

ZAKON Božjeg ČUDA

POETESSA OBNOVLJENIH RIJEČI
Dvanaest kršćanskih katoličkih
pjesama

EDICIJA POEZIJA DUHOVNE HRVATSKE
2 (2020)

MARISStella OCTEK
(S..ČIŽMEŠIJA)

ZAKON Božjeg ČUDA

POETESSA OBNOVLJENIH RIJEČI
Dvanaest kršćanskih katoličkih
pjesama

MARISSTELLA OCTEK (S..ČIŽMEŠIJA)

**EDICIJA POEZIJA DUHOVNE
HRVATSKE (2/2020): POETESSA
OBNOVLJENIH RIJEČI:**

ZAKON Božjeg ČUDA: Dvanaest kršćanskih katoličkih
pjesama

***Copyright* © Marisstella Octek 2020**

Sva prava pridržana © Marisstella Octek 2020

Zagreb - Visoko RH / CRO 2020

UUID: d29182de-d8d9-47f9-93dc-1ab5626d812b

This ebook was created with StreetLib Write
<http://write.streetlib.com>

-->

Table of contents

MARISStella OCTEK (S..ČIŽMEŠIJA): EDICIJA POEZIJA DUHOVNE HRVATSKE
(2/2020): POETESSA OBNOVLJENIH RIJEČI

SAN

SAVRŠENSTVO ISUSA KRISTA

KRŠĆANSKA KATOLIČKA HRVATSKA

ZNAČENJE KRISTOVOG OTAJSTVA VELIKE SUBOTE ZA DRŽAVE EUROPE

KRŠĆANSKE DRŽAVE EUROPE

SAVJEST

LJUBAV UZ SAVJEST KOD BIČA

STATUS ŽENA U KRŠĆANSTVU

IZBOR PJESAMA

Božji Anđeo

Čarobna gora

Desiderata

ISUS PITA

Isus i Baraba čekaju pred Pilatom i svijetom

IZVOR ŽIVE VODE

MOLITVA PROGNAZIKA

MOJA MILA MARIJA

PONEKAD ZAMIŠLJAM

POREDAK NADE

TEBI SAN

ZAKON BOŽJEG ČUDA

O PJESMAMA

O EDICIJI POEZIJA DUHOVNE HRVATSKE

Credits

MARISStella OCTEK (S..ČIŽMEŠIJA): EDICIJA POEZIJA DUHOVNE HRVATSKE (2/2020): POETESSA OBNOVLJENIH RIJEČI

ZAKON Božjeg ČUDA: Dvanaest kršćanskih katoličkih pjesama

MARISSTELLA OCTEK
(Stela / Stella Levanić ČIŽMEŠIJA)

EDICIJA POEZIJA DUHOVNE HRVATSKE
DRUGI SVEZAK (2/2020):

POETESSA OBNOVLJENIH RIJEČI :
ZAKON Božjeg ČUDA
Dvanaest kršćanskih katoličkih pjesama

Uvodni tekst: Marisstella Octek

Zagreb - Visoko RH / CRO 2020.

Samo su dva puta: jednim si najprije krenuo ali te do njega nisu pustili jer je predstava u tijeku: svi koje poznaješ glume u kostimima - i sad su ozareni jer ih ponovno čeka pljesak: to je predstava svih predstava a predstavlja Život.

Kažu ti nisi pozvan jer nisi predviđen jer te redatelj nije uključio biti glumac: moguće nisi sam htio moguće si bjegunac iz povlaštene publike (u ložama su stanovnici raja a u parteru stanovnici Čistilišta) - ali zašto bi bio bjegunac: moguće iz žudnje prema Životu kojeg više ne (pre)poznaješ u sebi - kao niti sebe u sadržaju predstave: a moguće kako bi sam sebi dao priliku - započeti novi Život.

Odlaziš drugim putem kroz podzemlje kroz carstvo mrtvih iz kojeg - napet, ostrašćen, životniji od mrtvih - možeš doći do cilja ako se potrudiš: ali to je put kroz gusto raslinje i blato ispod kojih su stajski gnoj, raskvašena trava i živi pijesak.

Tu susrećeš mrtve koji ti strogo sude što ništa nisi učinio kad ništa nisi učinio za biti glumac u potencijalnosti predstave Života.

I u carstvu mrtvih sebe uređuju, kostimiraju kako bi izgledali poput živih - dovoljno su im slični te

pomisliš kako žive i mrtve ne bi mogao razlučivati prema izgledu - ali njihov osuđen položaj potakne te pozornije promotriti i shvaćаш: nisu onaj zaigrani, životni, samo na predstavu usredotočeni glumac: oni stalno postavljaju pitanja a njihova pitanja su teža, složenija a dotiču se i tvoje Sudbine.

Kroz carstvo mrtvih najduži je put prema Živima - jer mogao bi predugo lutati izranjavan, osupnut i prekidan direktnim, bolnim pitanjima koji ciljaju na tvoju Savjest. A kad bi pronašao izlaz već bi tvoja predstava u kojoj si i ti glumac završila... i uzalud si tako teško i naporno mučio sam sebe.

Moguće je najbolje sakriti se od pitanja i negodovanja mrtvih te u zoni međusvijeta između mrtvih i živih iščekivati, čekati - što će trajati predugo i tvojoj Sudbini neće donijeti nikakvo Iskustvo.

Za takve s naknadnom odlučnošću i životnošću nije predviđen lagan izlazak iz podzemlja - katakombi ispod kazališta a kazališta koje obuhvaća i amfiteatar na otvorenom gdje svi dijele istodobno istu čaroliju trenutka: i pomno odabrani glumci i sebi izabrana a svima probrana publika.

Tek ćeš nakon lutanja, dvoumljenja i čekanja dobiti priliku... nastaviti se uspinjati još dužim putem: kao čitač knjiga životnih mudrosti gdje te putem čekaju brojni naslovi od kojih niti jedan nije tvoj. Morat ćeš

izabrati nečiju zapisanu životnu priču autentično izvorno životno iskustvo kako bi izišao odigrati životnu ulogu.

Moguće ćeš tada reći: živi su mrtviji od mrtvih jer su samo glumci u igranoj predstavi izmašanog sadržaja koja kratko traje a završni pljesak pred kojim se duboko klanjaju - nije za vječnost zapisana a životnim iskustvom ispisana knjiga.

Živi su pasivizirani i za Život mrtvi - omrtvljeni, nespoznati Životu - reći ćeš, pročitavši brojne knjige, a mrtvi su živi.

Ti koji pri prijelazu, izlazu ulaska i ulazu izlaska, čitajući, glumeći, i sebi i mrtvima oblikuješ Život jer iznova proživljavaš i ispisuješ životno iskustvo.

SAVRŠENSTVO ISUSA KRISTA

Isus Krist je bio, jest i bit će: jer su svaka njegova misao uz svako njegovo djelo - savršeni. Kristom zaneseni, Isusa Krista možemo zamišljati kao profesora emeritusa etike a apostole kao sveučilišne profesore etike koji su propovijedajući putovali svijetom. Kršćanska poruka je univerzalna u navještaju dostojanstva svih ljudi te sudioništvu u pravičnosti i bogobožnosti (Stari Zavjet) s civilizacijom ljubavi i služenja (Novi Zavjet).

Hrvati su u dvadesetom stoljeću preživjeli u kontinuitetu skoro pet desetljeća totalitarističko razdoblje kad službeno nije bilo dopušteno živjeti kršćansko katoličko religiozno pjesništvo: kasnije, u prividnoj demokraciji bremenitoj recidivizmom (antihrvatskog) antikatoličanstva navedeno jest bilo službeno dopušteno ali istodobno prešutno (u kontekstu nasljeđenih društvenih konvencija) - nije bilo društveno prijemčljivo: jedini književni časopis koji je objavljivao isključivo kršćansku katoličku poeziju u RH nije dugo opstao a drugi (od Države subvencionirani) književni časopisi RH predstavljale se kao oni koji potiču i kršćanske katoličke sadržaje - međutim to su bili časopisi hrvatskih književnih udruga i državnih ustanova čije je članstvo riječ Bog većinom pisalo malim početnim slovom (b umjesto B). Hrvatska još nije otpila štetu koje joj je nanijelo dvadeseto stoljeće (izuzev državničkih razdoblja 1941. - 1945. i 1991. - 1999.) a protivnacionalno i bezbožno stoljeće progonstva hrvatske i suverenističke i katoličke religiozne misli iz nacionalnog bića tradicionalno demokršćanskih Kristu vjernih Hrvata. Nadajmo se kako će novi naraštaji koje dolaze iz

samoodgoja domoljubne slobode ponovno u sebi
otkriti izvor žive i životne ljubavi prema Isusu Kristu i
tu svoju iskrenu ljubav ponovno živjeti autentično,
zanosno, dosljedno, bez zadržke i slobodno - što će i
biti njihova domoljubna dužnost, jer je za Hrvate od
doba hrvatskog kneza Branimira (od datuma
nadnevka 21.5.879.god.) katoličanstvo sinonim za
hrvatstvo.

*ZNAČENJE KRISTOVOG OTAJSTVA VELIKE SUBOTE ZA DRŽAVE
EUROPE*

Kristovo otajstvo Velike subote priča kako Krist ulazi u pakao i poduhvaća ga odozdo i unutra kao pobjednik nad smrću a to znači kako za neke u paklu dokida stanje radikalne i beskonačne bogonapuštenosti - stanje koje je Isus u paklu tad i sam istovjetno iskusio (tad nakratko pakao postaje kristološki pojam mogućnosti i teološko mjesto potencijalnosti).

Poduhvaćenost grijeha jest dužnost kršćanske nade u spas ljudi - ali zar baš svih ljudi?

Isus Krist spašava sve koji su - poput njega - poduhvaćeni i potvrđeni Božjom ljubavlju: iz pakla spašava isključivo one koji su - ne okrvarivši ruke - sagriješili iz neznanja ili pogriješnog uvjerenja ("oprosti im Bože jer ne znaju što čine") te one koji su situacijski bili prisiljeni (od strane nametnutih im društvenih uvjetovanosti ili/i silnika moćnika Svijeta) sagriješiti dušu.

Isus Krist - dok je još bio živ a sve dok je bio živ bio je i djelatan - ne spašava svojeg "najlošijeg učenika" apostola Judu, premda je prije svoje smrti to mogao učiniti. Juda je Isusu "omogućio priliku" izboriti se pred sucima Svijeta za svoj život - još ne znajući da je Život u Uskrsnuću. Isus bi Judi oprostio njegovo

nezrelo neznanje Uskrslog a oprostio bi mu i griješnu ljudsku pohlepu za profitom i slavom (utilitarističku računicu) te pretpostavljamo i želju (Jude simpatizera ili pripadnika zelota) za promjenom tekućih društvenih političkih okolnosti na bolje - ali mu nije mogao oprostiti grijeh protiv Duha Svetoga koja se manifestirala u oholoj zavisti prema Isusu a koja je izvirala iz tvrdokornog sebeljublja u temeljima trajno nečistog, podmuklog i nedobronamjernog Judinog srca koje je sebe doživljavalo u istoj ravni s Isusom Čovjekom. Juda je bio spreman lažno svjedočiti o Isusu Kralju - kako je kralj ljudi (ljudske nesavršenosti) premda je, da je bio obdaren darima Duha Svetoga, mogao predmnijevati kako je Isus kralj Božje savršenosti. Juda je svoju griješnost (nedopustivu utilitarističku etiku koja oholo procjenjuje pojedinačnu vrijednost čovjeka) i sam inteligentno spoznao, zaključio i pod grižnjom svoje savjesti, zaključno negirao.

Bog šalje Duha Svetoga ali samo odabrani / izabrani (Dionici Naravi Božje) mogu biti njime obuzeti te povjeravati u Isusa Mesiju koji jest njegov Sin i najveće Božje milosrđe: Bog djeluje putem Duha Svetoga a tko nije njime obuzet i koga Duh Sveti ne obuzima - taj od potencijalnisti bića poduhvaćenog Ljubavlju ostaje nebiće nepotvrđeno Ljubavlju koje stalno živi u stanju lišenosti.

Prošavši kroz pakao Isus Krist je u stanje dijela izgubljenih u paklu unio vid milosrđa jer je taj događaj značio utemeljenje Čistilišta.

Isus ne može spasiti Judu iz pakla i primjerice izmjestiti u Čistilište - o čemu bi, da je Isusu bilo moguće intervenirati, čitali u Evanđeljima - ali za Isusa nije moguće kršiti volju svojeg Oca koji, u životima ljudi djelujući putem Duha Svetoga, prosuđuje narav Jude: Juda je naposljetku, nakon odživljenog Života, trajna lišenost nebića nepotvrđenog Božjom Ljubavlju. Bogohuljenje protiv Duha Svetoga a što je Juda učinio jer Ga nije iskusio ali Ga je mogao naslutiti te opaziti - ne može biti oprošteno (Evanđelje po Mateju Mt 20, 30-32).

Bog je uvijek čovjekova posljednja stvarnost ako je čovjek Duhom Svetim obdarena i izgrađena Osoba koja znanje o Duhu Svetome svjedoči kroz izgrađenost svoje Savjesti što se izvanjski manifestira kao Osobnost: istodobno a primarno Čovjek jest biće uvijek obuhvaćeno i prožeto Božjom Ljubavlju što se osjeća i čuje kroz unutarnje rasplamsaje Duše a vanjski manifestira kao Duševnost.

Nizovi su Božjih darova vidljivi kroz deističku prizmu poduhvaćenosti s potvrđenosti: pojmovi koji se uzajamno uvjetuju su sljedeći (prvi niz s početnim Bogom a drugi niz s početnim Duhom Svetim): Bog - Čovjek - Ljubav - Duša s Duševnost (u sadržaju

poduhvaćenosti) & te Duh Sveti - Savjest - Osoba - Duh
s Duhovnost- Osobnost (u sadržaju potvrđenosti).
Kristovo iskustvo - kršćanski izdvojeno u svrhu
spoznaje cjelovitosti te izvanrednosti njegove
iskustvenosti - postaje i naše iskustvo
fundamentalnosti - utemeljenosti u unutrašnju
potencijalnost neraskidive veze između Čovjeka i
Boga.

Danas je Europa mjesto koje favorizira osobe koje su predložci za književne likove - prepoznatljive buduće stanovnike pakla ili čistilišta dok kandidate za raj - poput poginulih hrvatskih branitelja koji su branili život svoje Domovine i svih njezinih žitelja - ne uočava i ne vrijednuje:: primjerice pri posjetu Pape Benedikta na svečanosti njemu u čast najbrojnije i najutjecajnije osobe koje su mu predstavljene od strane RH jedva su bili hrvatski branitelji - heroji Domovinskog Obrambenog Braniteljskog Rata (DOBRA) ili njihove majke (umjesto poginulih i nestalih branitelja): što jest "u stilu" službenika Papinstva koji stoljećima u Europi u audijenciju primaju silnike, moćnike, autokrate, "demokratski" izabrane vlade i njihove elite - ne pitajući za utemeljenost demokratske procedure (koje su primjerice u RH izigrane jer nikad nije provedena lustracija i od kumunizma i od YUgoslavenstva zbog čega "demokratske" izborne procese vode oni koji su trebali biti (samo)lustrirani). Crkva koja je u svoje prve klupe najbliže oltaru primila pokvarena srca "bivše" progonitelje Hrvata (svi izvana lukavo i podmuklo preobraćeni u vjernike) te im dopustila da svojim politikama iz Crkve istjeraju autentične vjernike -

Crkva je koja će se nužno morati graditi ponovno::
Crkva koja uvijek istom tvrdom lažno pokajanom
okorjelom pokvarenom srcu udijeli oprost je Crkva
koja se stavlja iznad Boga (usljed čega se sve "političke"
naknadne intervencije s ciljem omalovažavanja Božje
Providnosti ruše kao "kula od karata"). Bog zna,
dovodeći ih - kad će se pojaviti autentični vjernici i
stati će (za razliku od nekih pragmatičkih
utilitarističkih službenika Crkve) iza autentičnih
vjernika do kraja Svijeta.

Koga bi danas u Europi Isus Krist spasio ili zbog čega je
Europa zaslužila biti spašena?

Čija je i kakva je Europa koja je koljevka i utočište
brojnim izmima koji su -pokretači mržnje i ratova -
negacija civilizacije ljubavi: kolonijalni imperijalizam
s fenomenom ropstva, boljševizam, nacizam, fašizam,
komunizam, socijalizam, velikosrpski imperijalizam,
islamski terorizam... uz masonstvo.

Kriza europskog zaborava kršćanskog ne postoji jer u
Europi nikad nije zaživjelo judeokršćanstvo: ratovali
su jedni s drugima, osvajali, osiromašivali i proganjali
do smrti jedni druge (odnos Židova i katolika), žene
spaljivali (ženomrštvo) i iskorištavali (tjelesna požuda),
dosljedno prakticirali prethodno navedene -izme...
pompozna izvanjska judeokršćanska milozvučna
blagoglagoljivost i slatkorječivost u Europi nikad nije
dosljedno živjela samu sebe zbog čega je stoljećima

uvijek ista kriza Europe u (demografskom) nestajanju kao logičan nastavak neuspjelog pokušaja implementiranja judeokršćanstva u njezino tkivo. Europu jesu duhovno, kulturno te vrijednosno oblikovali Mojsijev zakon, grčki razum, rimsko pravo, Kristova civilizacija ljubavi, germanski duh, klasična filozofija, kršćanska etika (klasici judeokršćanske misli), europski humanizam... niz je izvanrednih sastavnica europskog učenjaštva, mudroslovlja, kulture, duhovnosti... ali u praksi su Europljani bili i ostali praktičari (multikulturalnog) poganstva (poput barbarske, krvave i bezbožne Francuske revolucije) koji religiju i svaku iznijansiranu profinjenu eleganciju duhovnosti reduciraju na privatnu, ekskluzivnu sveučilišnu i skrivenu sferu.

U Europi se nikad nije dosljedno živjelo VELUTI SI DEUS DERATUR - čak niti kad je sekularizam u postamentu političkih društvenih uređenja bio nezamisliv.

Europa - permanentno dekadentno nezajažljiva u potrazi za novim doživljajima, novim stvarnostima, novim interpretacijama stvarnosti, prema novim mogućnostima - uvijek je nadilazila i postepeno odbacivala stavove i vrijednote koje je prethodno usvajala ...

Od Crkve sjedišta Vatikana očekuje se vjersko obraćenje: stroža provedba i kontrola provedbe

naputaka Krista, vjernost istinama čitljivima u Bibliji (danas je Josipov mistični lik uzora očinstva i supružništva prezren te predmet podsmijeha), odbacivanje teološkog relativizma i popustljivosti prema prodoru liberalizma, propitkivanje legitimnosti demokratskih procedura... velik je popis želja: ekumenizam reducirati na kršćanske crkve, (raz)otkrivanje Evandjelja iz rakursa povijesti pučanstava svijeta, spoznaja kako je samo Bog poznavatelj ljudskog srca (procjena dobrote srca) a ne ljudi i njihova - igrana moći uvjetovana - društvena percepcija (izvanjska naglašena afektirana religioznost često skriva samo ispraznu taštinu ili lukavu i podmuklu pokvarenost srca), itd.

Od Europe se očekuje demokršćansko obraćenje u kojem će Europljani odbaciti nebogobožnost, relativizam, obezvrijeđivanje vjerskog osjeća, podmetanja i ustoličenja moćnika / silnika / autokrata / profitera / lažnih demokrata...kako ne će "živjeti samo o kruhu" te uvijek (i među sastavnice svoje kulture) svojeg Boga (Bogoljublje) i svoju Državu (od Boga darovana : Domoljublje) staviti uz Čovjeka (Čovjekoljublje) i Prirodu sa svima bićima Prirode (Prirodoljublje / Životoljublje) na prvo mjesto...

Savjest je Božji dar.

Isus Krist ne može uništiti sam sebe i ne može spasiti ljude bez savjesti.

U hijerarhiji Božjih pojavnosti Svijeta naslućujemo kako je Čovjek hijerarhijski najslabije biće jer je jedini izgubio ne samo prirodnu vezu Ljubavi s drugim bićima i pojavnostima Svijeta već i sa samim sobom, sa svojom biti: upravo je izvorno imaginativno pjesništvo (koje, potcijenjeno, supostoji ali uz preferiranu suvremenu generičnu poeziju koja je artificijelno stihoniziranje ili iznuđenog smisla ili dopadljivih fotografskih misli) jedno od posljednjih mjesta sjećanja Svijeta na Čovjeka prije njegova otuđenja (od Ljubavi) i samootuđenja u grijehu.

Od kad se ljudi hrane sa stabla / drva spoznaje upoznali su stanje istočnog grijeha i zadobili *vid griješnih*: svi koji su ostali na suprotnoj (a jedino dopuštenoj) strani imaju *vid bezgriješnih* koji im pred svojim Stvoriteljem omogućuje participirati u znanju uvijek iste (i ovozemaljske i onozemaljske) *vječne Sadašnjosti Ljubavi* koja jest *sadašnjost Vječnosti* Ljubavi. Savjest je mjesto i očitovanje najvećeg individualizma koje nije uvijek i u cjelosti vidljivo očima i ljudskoj

zajednici - a upravo taj nevidljivi dio (izvanjski se prepoznaje - kao ljudska dobrota) čini najutjecajniji dio podataka koji nas identificira pred Bogom.

Ljubav koja je u raspoloživosti srca (Duše) i Savjest koja je u raspoloživosti Duha (a koju ljubav prepoznaje) su nerazdvojive a zajedno čine Otajstvo Osobe.

Savjest je unutarnje znanje biti Čovjeka (kao Bića Ljubavi) koja je u sadržaju naše svijesti zbog čega svijest nije zamisliva bez savjesti a nedostatak tog unutarnjeg znanja uzrokuje lišenost bića koja jest stanje nebića. Nebića lišena osjećaja i znanja Ljubavi ne posjeduju Savjest.

Čovjek je pozvan u događaju vlastitog života izabrati nosivo značenje egzistencije te djelovati prema voditeljstvu Duha Svetoga i prema naputcima koji su darovi Duha Svetoga (krijeposti: poniznost, služenje, praštanje, strah Božji, radikalnost vjere, povjerenje u Boga, odgovornost prema činjenici svetosti, dostojanstva i otajstva života - ljudski život ima apsolutnu vrijednost): svaki čovjek putem raspoloženja Srca prema Ljubavi i Duha prema Savjesti prihvaća put samoostvarenja, otajstva sebe - Osobe.

Čovjek gradeći unutarnji duhovni život - bivajući Osoba usklađena s unutrašnjosti duše posvećena i

usmjerena Ljubavi - potvrđuje autonomnost svoje ljudske Osobe: u sadržaju ili uvjetovane i relativne samoodrživosti ili uvjetovane i relativne samosvrhovitosti (samosvrhovit je samo Bog) ili ne (razarajući mogućnost izgradnje duhovnog života Osobe negira se autonomnost a Osobu preuzima zlo Nebića): istodobno mu se putem istog Duha Svetoga opraštaju grijesi ("grijev ne uništava ontološko usmjerenje da postojimo u stvaralačkom dijalogu s Bogom") ili ne opraštaju.

Čovjek nije dio Boga (što bi bio da je ostao u status naturae purae) nije ni slika Boga (status naturae integrae) već je slika slike Boga (status naturae lapsae) koje ima dužnost uočiti mogućnost otkupljenja (status naturae reparatae). Kako povijest čovječanstva ima svoje kretanje tako i svaki čovjek kroz Otajstvo Osobe ima svoj povijesni hod koji može uz pomoć Duha Svetoga napredovati (Čovjek je pozvan na samousavršavanje jer Isus nije kralj ljudske nesavršenosti već Božje savršenosti) ili ne . Duh Sveti za nas ima značenje Božjeg poziva: "Osoba je uvijek relativna jer ovisi o Bogu ali je i apsolutna jer kad je Bog želi želi je u apsolutnoj formi."

Pretkršćansko europsko poganstvo vrijednovalo je ženu-proročicu (Volva) i ženu-ratnicu (Valkira) i ženu-božicu plodnosti (Freya) koja usvajanjem kršćanstva gubi svoju društvenu ulogu (proročice-vidarice-lječnice-ratnice-kraljice-vladarice plodnošću i darovateljice plodnosti) već postaje podređena muškarcu koji više nije kao prethodno u poganstvu sunositelj moći ili onaj koji raspoređuje moć, već isključivi nositelj moći.

Kako bi muškarac moć zadržao isključivo za sebe, lukavo koristi pomoć žena te se dio žena trajno stavlja na raspolaganje muškarcima u realizaciji njihove moći, ali istodobno značajan dio žena ostaje - u permanentnom dominantnom toksičnom neprijateljskom okružju - samobitna neprepoznata energija i snaga koja plaši (često i samu sebe): jer ne pristaje uz većinu a sebi i drugima još uvijek ima što - ali drukčije za reći.

Specifičan društveni fenomen kršćanskih zajednica je oduzimanje svake autoritativnosti ženama: ako se koja i uz pomoć najboljih vrlina obdarena svima krijepostima kao žena i majka istakne svojom uzoritošću - uz pomoć spletki zajednica joj oduzima

najdragocjenije (obiteljski status ili/i dobrota majčinstva i dr.) te ih stavlja u stanje društvene (ekonomske) potčinjenosti koje nužno zbog egzistencijalnih zahtjeva (u svrhu potreba opstanka) dovodi do gubitka: krijeposti, mogućnosti daljnjeg rađanja i društvenog autoriteta.

Kad uzorna krijeposna žena teško može uspostaviti trajni društveni autoritet kako bi se tek porukama usmjerenim Budućnosti mogla oglasiti žena (primjerice Marija Magdalena) koja nije imala sreću roditi se odgovarajućeg društvenog statusa i još bolji - zadobiti?

Ženski izričaj je u temeljima predkršćanske Europe zbog čega ga Europa istodobno žudi i odbacuje: u tkivo kršćanstva ga nije ukorijenila (vezano uz autoritet ženskog supružništva i majčinstva) a bez njega podsvjesno ne može - te umjesto da ga unese u tkivo kršćanstva to isto kršćanstvo prokazuje kao neučinkovito konzumirajući - krnje kršćanstvo: naime, cjelovito kršćanstvo uključuje potencijalnost ženskog genija obzirom je za kršćane Život počeo kad je žena mилоšću nadnaravne intervencije - mogućnostima ženske intuicije koja prihvaća i nadnaravno i Otajstvo Života te uzvraća istim uzdarjem - rodila Isusa Krista.

Kršćanska poruka govori kako bi Marija uvijek neosporno u raspoloženju svojeg srca otvorenog

prema Bogu - htjela roditi Isusa Krista, ali pitanje je bili ga mogla roditi da je ostala sama - bez podrške svojeg supruga Josipa - što je prema Božjem planu - nemogući scenarij: posljedično, svaki suprug morao bi dosljedno do kraja života stajati uz svoju suprugu i majku svojeg djece a žena ne bi trebala radati na suvremen liberalan način - ako je bez muža.

Kršćanstvo je bez riješenja za izazove samačke suvremenosti samohranih majki dok je poganstvo bez dilema jer žena je u poganstvu ona koja ne osjeća teret samoće obzirom svojom fertilnošću diktira ritam zajednice s kojom je - bez obzira na svoje postupke / svoju sudbinu - srašćena.

Izumiranje (točnije: demografski slom) Europe znači kako su i žena i njezino autorativno žensko supružništvo s majčinstvom odnosno bremenita simbolika žene - supuge - majke ciljano prognani istodobno i iz suživota (braka) s muškarcem i iz Europe (društvene zajednice) premda im je istodobno zabranjen poganski status samoodrživosti.

Ali prognan je i lik Josipa koji prihvaća Misterij Života te bezrezervno vjeruje Mariji bivajući njezino cjeloživotno utočište i jamac Budućnosti Svijeta.

IZBOR PJESAMA

Izbor pjesama je pokušaj unutarnjeg razumijevanja Krista kao BogoČovjeka koji će nas podučiti slabosti Boga i jakosti Čovjeka: jer je savršenstvo Kristova poslanja usmjereno prema jačanju Božanskoga u Čovjeku koji jest stvoren na sliku i priliku Božju zbog čega je Bog „slab“ kad njegovo djelo Čovjek nije njemu nalik. Umjetnička djela su transcendencija Čovjeka a transcendencija Čovjeka je prostor sebezpriopćenja Boga.

Božji Anđeo

Marisstella Oček

Božji Anđeo

**Kad je Bog snivao svijet
zamišljao je i mene i tebe.**

**Kad je u Bogu sazrijevao svijet
dopustio je i mene i tebe.**

**Kad je Bog stvarao svijet
htio je i mene i tebe.**

**Kad Bog gleda svijet
vidi i mene i tebe.**

**Bog je rekao: "Začni se
i budi rođen Svijetu:
gdje je Život moja sveta Ljubav,
gdje su najhrabriji!"**

**Poljubac Boga su kristali Sunca
i jutro u kojem se budiš.**

Božji osmijeh je novi dan
u kojem ćeš tek hodati.

Božji dodir su riječi
koje slušaš i izgovaraš.

Bog zna i moje i tvoje ime
i pamti sve dobre darove Životu.

Bog ne dopušta cvjetanje tuge
jer ja osvjetlim sve što dotaknem
i nad tvojom nevinošću bdijem
dok Mu, odrastajući, vedro trčiš
ususret.

Hrabar sam i vjeran:
ja sam Božji Anđeo
koji nikada ne umire
jer Dobrotu Boga
vječno živim.

Ovu tajnu ti darujem
dok Čistoću tvoju, dijete,
uzvisujem:

i ostrašćeni Život Čovjeka
s Božjim mirom čvrsto spajam.

Čarobna gora

Marisstella Oček

Čarobna gora

...kad dotrčimo na Čarobnu goru

već će nas čekati

dobri patuljci i dobri divovi
dobre vile i dobri zmajevi
sočni plodovi i mirisno bilje
i sva plemenita šumska bića...

slobodno ćete skakutati dječica
ti i tvoj brat u Bajci

juriti čarolijama dobrohotnih anđela
koji će smijehom potvrditi svaki vaš
usklik

jedino u Ljubavi Čarolija raste:

stidljivi divovi pomažu
drevne patuljke i darežljive vile,

zaljubljeni očevi majkama daruju
dvorac i krunu od raskoši cvijeća,
ushićene majke pripremajući obroke
pjevaju Bogu posvećene pjesme
a svaki dječji udivljeni povik
proplancima, pojilištima
u igri s mladom divljači
tvori jeku
koja neprestano Bajci rađa
nove
drage
potomke

...što vam pretci ostavljamo
Čarobna je gora:

šuti o njoj onima koje ne ćeš voljeti,
koje hoćeš
povedi nek se kotrljaju u blagodati igre i raslinja:
tu je svatko mudrac svojoj djeci
čistoćom dobrote ih dariva:
bajkama
o kojima poslije
možda više nikad ne će čuti
ali čiji likovi
znat će sva naša imena

iste priče
o igrama igre
Božje Ljubavi

Desiderata

Marisstella Otek

Desiderata

Uvečer

nakon što je sa svojim anđelima,
saslušavši obiteljsku molitvu
poljubio mi djecu

Bog pohodi i
moju knjižnicu:

Želim je ponovno pročitati!

tražeći,
pustih ga nek čeka...

usnio je.

...prenut,
zamoli za oprost.

Još nije napisana,

*učinilo mi se:
to si već Ti!*

otad
svaka moja sadašnjost
nedomišljen
nepopunjen
nedovršen
neizgrađen
je fond

ISUS PITA

Stella Levanić

ISUS PITA

koliko dugo je
ova riba plivala?
koliko kratko
sidri ova bol?
traje li čovjek
kojeg misli Bog?

ja sam taj plivač
ja sam ta bol
mene misli Bog

kako onda ne znam
tjelesnost?
kako onda ne znam
vremenitost?

Isus i Baraba čekaju pred Pilatom i svijetom

Marisstella Oček

Isus i Baraba čekaju pred Pilatom i svijetom

Zar sam s ovoga svijeta?

Zar sam od tkiva ovoga svijeta?

Zar sam od nade kao čovjek zadržtao?

I kad bi se drugi put rodio...

I kad bi se treći put rodio...

I kad bi se četvrti put rodio...

izabrali bi Barabu.

I kad bi se tisuću puta rodio svijetu

Barabi ne bi bio sličan

a gle, poput njega,

i ja sad drhtim

užaren od nade.

Moja čuda su prešutjeli.

Moje milosrđe su prezreli.

Moju dobrotu ne podnose.

Moju vjernost Ocu ne osjećaju.

Volji Oca Stvoritelja se izruguju.

Ali dok drhtim ponizan u nadi
jedan sam od njih,
svima im nalik.

I kad bi me majčice
tisuću puta rodila svijetu...
izabrali bi Barabu.

Tebi, Marija, roditeljice,
i Tebi, Marija Magdalena
koja si mi se zavjetovala do smrti,
i Tebi kćeri sljedbenice
koju će učenici utemeljiti:
ponovno Vam dolazim!

Čekaj me.
Dok čekaš, drhti
(kao kad si me u utrobi nosila,
kao kad si me rađala)
od blažene nade.
Nadaj se u radosti, ne plači.

Bogorodice,
ponovno ti dolazim:
sići ću među iste ljude,
suditi žive i mrtve.

*

Daj im Oče sljepoću
nek ne vide moje drhtaje
nek ne čuju vapaje mojeg srca
nek se mržnjom novog znanja ne naslađuju
nek ne žude slasti progonitelja Boga...

*

Oče!
Oče Bože!
Oče Bože Životvorče!
Čuj koga su izabrali!

*

"Doći će u slavi
suditi žive i mrtve
i njegovu kraljevstvu
ne će biti kraja."

IZVOR ŽIVE VODE

Stela Levanić Čižmešija

IZVOR ŽIVE VODE

....po Svjetlosti.

dan, sat, plač rođenja

trenutak

stavili su te na dojku

sisao si

zatim me pogledao

što nadilazi

hic incipit

mit o postanku

objava počela

ova ljubav

odnekud nas spoznaje

kažu, družbenik anđela

Božji naputak:

kuda, kamo, kako dalje

*uronimo u duše,
bića smo*

i učim te pokretu, riječima, stazi
(i sama prizivajući vodiča)

s tobom, lakše se upirem

nosim te, zibam,
spuštam drugima u ruke

još se meni uklanjaš
sišeš
zalog snage
moje vjere

*tebi dugujem nevinost
rumenilo smijeha*

ne, strah, slabost
od mene nisi učio
...vidio si kako te u svijet ispraćam?

Iz Svjetlosti u Svjetlost
uranjaš:
ideš li po njoj

uvijek ćeš naći
tebi mene,
meni tebe,

Izvor Žive Vode.

MOLITVA PROGNAZIKA

Stella Levanić

MOLITVA PROGNAZIKA

Ja sam tvoje srce Isuse

dao si mi pogled koji ne vidi neprijatelja
dao si mi blaženi pogled

a ipak, moje srce krvari
a ipak, moje srce krvari

u svakom čovjeku vidim Čovjeka
u svakom čovjeku vidim Čovjeka

a ipak moje srce krvari
gle, srce, krvari

jesam tvoje čisto srce Isuse
blažen pogled srca koje krvari
čistog srca, Isuse

blažen pogled kojim darivaš
život moj

srce koje krvari

Srce
krvari

nek ne stane
nek ne stane blažen pogled
kojim darivaš
nek ne stane biti Tvoje srce Isuse

moli

molim
život svoj!

MOJA MILA MARIJA

Stella Levanić

MOJA MILA MARIJA

Kad moja mila Marija
raširi ruke
... *Oče naš...*

iz Marije izlazi Bog
iz Boga izlazi Marija
u tom susretu,
utoku,
plimi
rastu
i Marija i Bog
i naši pretci
i sva nam djeca

kako si mi sudbina
kako si mi najmiliji
kako si mi Domovina
plemenita
jedina

pokušah zaboraviti

no zaorila je molitvu
zaokružila Amen -
i u blagosti savršenstva
preplavi blagovijest:
ljubavi
ophodi dar!

... Ave, Fidelissima
milosti puna,
daruješ nas

mila
jedina

samo reci riječ
Marija
samo reci Riječ
Marija
i ozdravlja duša moja!

PONEKAD ZAMIŠLJAM

Stela Levanić Čižmešija

PONEKAD ZAMIŠLJAM

Ponekad zamišljam
dodirujem tvoje riječi
kao stara, drvena vrata

otvaram ih, ne znam
što se iza skriva
tako otškrinuta
ona pamte
što biva, kuda
kad se krene prema
izvoru:

Izvor je tijek
koji nosi
Sunce
uvijek svježe,
riječi skoro mrtve
opet se obnavljaju.

Vrata, Bogu služe,

škripe
kad se otvaraju, zatvaraju,

nas veseli
mi smo uvijek djeca
svaki odlazak
i dolazak
nešto novo nosi:

to novo je li tijek
izvor svježeg Sunca
ondje gdje ti govoriš,

zamišljam.

POREDAK NADE

Stella Levanić

POREDAK NADE

dok si stupao
prema Suncu
misleć, Život
preslik mu sjaja

i listajuć rječnik
za svaku nespoznatu
riječ
nalazio odgovor

Jedno: ti i Svijet,

a tijek je bio
Poredak:

u Božji život
uokvirena
(kakva milost!)
tvoja čista slika

TEBI SAN

Stela Levanić Čižmešija

TEBI SAN

Želja za bijegom
moje ruke,
žudimo moć
uzrasti u Ljubav.
Pučinu,
da nosimo na dlanu
zaigranost mora:
svi bi se vali
razlili
u mir.
Spokoj,
u bonacu tvoje smrti.

Poneki otok
zatvara otočane
poneki spavač
otvara
u spavača
san
otočana

more je
u moru lađa u sidru
lađa
usidrena
uspavana
usnula
u sebi.

ZAKON BOŽJEG ČUDA

Stela Levanić Čižmešija

ZAKON BOŽJEG ČUDA

Ostati

dalek

i tebi i sebi

(polazim od Tebe!)

daleko

i od hvale i od pokude

i u svitanje i dok se noća.

Kažeš, težina je

jedna smrt,

težina je

još smrti:

ali što se sve moralo

radati

da bi se ti rodio?

Smrt je riječ

koju nisi okusio:

i njoj ćeš ostati

dalek

ako vjeruješ.

BOŽJI ANĐEO objavljena je pod imenom Marisstella Octek u časopisu OSVIT godište XXIV. br. 95-96 2018. izdavača Društvo hrvatskih književnika Herceg Bosne Mostar : Glavni urednik Ivan Sivrić.

ČAROBNA GORA objavljena je pod imenom Marisstella Octek u časopisu "Književnost i dijete" godište VI. br. 1-2 2017. izdavača Društvo hrvatskih književnika Zagreb : Glavni urednik Hrvoje Kovačević i Snježana Babić Višnjić
& te i u sadržaju "Antologija crnogorske poezije za decu u tinejdžere" Cetinje 2018. izdavača Crnogorski kulturni forum Cetinje : Antologičar Slobodan Vukanović Urednica Dr. Sofija Kalezić Đuričković Ocjenjivačica (recenzentica) Mr Marijana Terić.

DESIDERATA objavljena je pod imenom Marisstella Octek u časopisu OSVIT godište XXIV. br. 93-94 2018. izdavača Društvo hrvatskih književnika Herceg Bosne Mostar : Glavni urednik Ivan Sivrić.

ISUS PITA objavljena je pod imenom Stella Levanić u

časopisu REPUBLIKA godište LXI br. 4 2005. (tema broja EUROPA SVEUČILIŠTA) izdavača Društvo hrvatskih književnika Zagreb i Školska knjiga d.d. : Glavni urednik prof.dr.sc. Ante Stamać Urednici Milan Mirić i dr.sc. Antun Pavešković.

ISUS I BARABA ČEKAJU PRED PILATOM I SVIJETOM objavljena pod imenom Marisstella Octek u časopisu OSVIT godište XXIV. br. 93-94 2018. izdavača Društvo hrvatskih književnika Herceg Bosne Mostar : Glavni urednik Ivan Sivrić.

IZVOR ŽIVE VODE objavljena je pod imenom Stela Levanić Čižmešija u prvoj Zbirci pjesama "Papaver...rubrum" (2000) izdavača Iznova. Zbirku su ocjenjivačkim (recenzentskim) tekstovima publici i čitateljima predstavili pjesnici Miroslav Slavko Mađer, Davor Šalat i Adolf Polegubić.

MOJA MILA MARIJA objavljena je pod imenom Stella Levanić u časopisu REPUBLIKA godište LXIII br. 12 2007. (tema broja BOG) izdavača Društvo hrvatskih književnika Zagreb i Školska knjiga d.d. : Glavni urednik prof.dr.sc. Ante Stamać Urednici Milan Mirić i dr.sc. Antun Pavešković.

MOLITVA PROGNAZIKA objavljena je pod imenom

Stella Levanić u časopisu REPUBLIKA br. 12 2007.
(tema broja BOG) izdavača Društvo hrvatskih
književnika Zagreb i Školska knjiga d.d. : Glavni
urednik prof.dr.sc. Ante Stamać Urednici Milan Mirić
i dr.sc. Antun Pavešković.

PONEKAD ZAMIŠLJAM objavljena je pod imenom
Stela Levanić u časopisu FORUM godište XXXIII.
knjiga LXVI. br. 5-6 1994. izdavača HAZU : Glavni
urednik Slavko Mihalić Urednik dr.sc. Dubravko Jelčić
& te pod imenom Stela Levanić Čižmešija u prvoj
Zbirci pjesama "Papaver...rubrum" (2000) izdavača
Iznova. Zbirku su ocjenjivačkim (recenzentskim)
tekstovima publici i čitateljima predstavili pjesnici
Miroslav Slavko Mađer, Davor Šalat i Adolf Polegubić.

POREDAK NADE objavljena je pod imenom Stella
Levanić u časopisu REPUBLIKA godište LXI br. 4
2005. (tema broja EUROPA SVEUČILIŠTA) izdavača
Društvo hrvatskih književnika Zagreb i Školska knjiga
d.d. : Glavni urednik prof.dr.sc. Ante Stamać Urednici
Milan Mirić i dr.sc. Antun Pavešković.

TEBI SAN objavljena je četiri (4) puta: pod imenom
Stela Levanić u časopisu FORUM godište XXXIII.
knjiga LXVI. br. 5-6 1994. izdavača HAZU : Glavni
urednik Slavko Mihalić Urednik dr.sc. Dubravko Jelčić

& te pod imenom Stela Levanić Čižmešija u prvoj Zbirci pjesama "Papaver...rubrum" (2000) izdavača Iznova. Zbirku su ocjenjivačkim (recenzentskim) tekstovima publici i čitateljima predstavili pjesnici Miroslav Slavko Mađer, Davor Šalat i Adolf Polegubić & te pod imenom Stela Levanić Čižmešija u časopisu "Živa zajednica" br. 10 (228) 2002. : Glavni urednik Anto Batinić Član uredništva dr.sc. Adolf Polegubić & te pod imenom Stela Levanić Čižmešija u časopisu "Glas koncila" br. 12 ožujak 2002. u sadržaju prikaza članka dr.sc. Adolf Polegubić.

ZAKON BOŽJEG ČUDA objavljena je pod imenom Stela Levanić Čižmešija u prvoj Zbirci pjesama "Papaver...rubrum" (2000) izdavača Iznova. Zbirku su ocjenjivačkim (recenzentskim) tekstovima publici i čitateljima predstavili pjesnici Miroslav Slavko Mađer, Davor Šalat i Adolf Polegubić & te pod imenom Stela Levanić Čižmešija u časopisu "Živa zajednica" br. 10 (228) 2002. : Glavni urednik Anto Batinić Član uredništva dr.sc. Adolf Polegubić & te pod imenom Stela Levanić Čižmešija u časopisu "Glas koncila" br. 12 ožujak 2002. u sadržaju članka dr.sc. Adolf Polegubić. [Marisstella Octek u naslovu pjesme dodaje riječ BOŽJEG].

Prvi svezak Edicije (1/2019) sadrži devet pjesama autorice Marisstella Octek (Stela / Stella Levanić Čižmešija), tematizira hrvatsko-crnogorske književne pjesničke veze a čitljiv je u EPUB inačici izdavača SMASHWORDS.

Pjesnik Miroslav Slavko Mađer je prvi ocjenjivač (recenzent) pjesama autorice Marisstella Octek (Stela / Stella Levanić Čižmešija) a njezin pjesnički stil opisuje sintagmom: "POETESSA OBNOVLJENIH RIJEČI".

Ispravak (Errata Corrige) prvog sveska: pjesma "Trogodišnjak za glasovirom" ima izvorno publicirani naslov "Trogodišnje dijete uz glasovir".

CREDITS

BILJEŠKA O AUTORICI

Rođena 1969. godine u Kotoru, Boka Kotorska (Crna Gora). Podrijetlom Hrvatica iz Boke Kotorske (pretci majke) i Hrvatskog Zagorja (pretci oca).

Autorica počinje objavljivati 1994. god. u književnim časopisima Države Republika Hrvatska te od 2017.

god. i u državama Crna Gora te Bosna i Hercegovina.

Manji dio njezinih književnih uradaka (poezija za odrasle, pjesme za djecu, priče za odrasle i priče za djecu) čitljiv je izvan književnih časopisa u knjigama, antologijama (zbirkama) i televizijskim scenarijima.

U Zagrebu je završila klasičnu gimnaziju i srednju glazbenu školu, stekla zvanje profesorica

komparativne književnosti i filozofije, apsolvirala poslijediplomski magistarski učenjački znanstveni

studij književnosti te stekla zvanje diplomirana

knjižničarka s položenim DSI RH. Radi kao

knjižničarka s publiciranim stručnim člancima i esejima o knjižničarstvu.

Majka djece Martin i Anika Čižmešija koje je rodila i podizala u Državi Republika Hrvatska a kojima posvećuje Ediciju.

Objavljivala pod imenima: Stela / Stella Levanić Čižmešija i Marisstella Octek.